

Olvastatván továbbá Geszner Bertalan felhívása, mely Boor Lajos tevékeny néptanító elhunytával, özvegye és árváinak szomorú állapotát jelzi. Hagyván maga után 5 árvát, kik közül 2 nyomorult.

Noha az egyesület tagjai a mostani pénzügyi viszonyok miatt nem a legkedvezőbb és legkedvezőbb helyzetben vannak, mégis a legodaadóbb készséggel adtak össze 8 frtot a szenvedő család szorult anyagi helyzete és mély bánata enyhítésére.

Kecskemét, április 21-én. 1875.

Váry Lajos,
jegyző.

Hazánk lapjai már egyelőre hirdették, hogy „az östörténelmi és embertani congressus” 1874-ben Stokholmban tartott VII-ik nemzetközi ülésében augusztus 16-án Budapestet választotta összejövetele székhelyül, engem pedig a szervező bizottság, valamint az 1876-ban nálunk tartandó gyűlés elnökeül.

Indittatván azon kívánságtól, hogy ezen a gyűlésen hazánk mind tudományilag, mind pedig azon alkalomra rendezendő ősrégi kiállításban a nálunk, szerteszét az országban található, s a nevezett szakokba vágó gyűjtemények érdekes és gazdag voltához képest fel legyen tüntetve, időszzerűnek és szükségesnek tartottam ezen felszólítást már most köröztetni, miszerint a középpontban működő „szervező bizottság” jó előre tudhassa, kikre és mikre számíthat, hogy nemzetünk művelődési foka, és az európai culturmozgalmakban való tettelegesen részvétünk az összes tudományos világnak illően legyen bemutatva.

A mi legtöbb időt, készülést, és a több oldalról való serény ösztönözést igénybe veendő, és valamint az említett téreken tett tudományos haladásunkat napfényre hozza, úgy ennek méltó bemutatását elősegíti, az:

1-ör. Egy alapos szaktérkép, melybe hazánk eddig ismert lelhelyei, ősrégi sáncjai és árkai, pogányvárjai, halotti halmai és temetkezési területei a rómaiak uralmáig be legyenek vezetve. E célra fölkérnek közreműködésre a megyék monographusai, mérnöki hivatalai, muzeumai és egyes lelkes gyűjtői, miszerint biztos adataikkal, részletes jó térképeikkel egy általános térkép készíthetést elősegítsék.

2-ör. A congressus tartama alatt a fővárosban olyan kiállítás fog a történelemelőtti tárgyakból szerveztetni, mely nemcsak a nemzeti muzeumnak összes efféle kincseit foglalja magában, hanem a magyarországi vidéki muzeumok és egyes szakférfiak ősrégi tárgyak gyűjteményeiből tünteti fel a legtanulságosb példányokat természetben, vagy teljes okadatolt lastromokban, rajzokban vagy gypsöntvényekben. Szándékunk a szomszéd országok társulataival és gyűjtőivel is érintkezni, felkérve ezeket, hogy a nálunk előforduló példányokhoz az illusztráló parallélakat ideiglenes kiállításra átengedjék.

3-ör. Minthogy még eddig igen csekély azon jegyzetek száma, melyek szakértők által rendezett ásatások alkalmával készültek, de aránylag kevés azon lelet is, mely hitelesen constatálva volna, szükségesnek látszik, hogy a készülési idő alatt, alkalmas helyeken, kellő felügyelet mellett tudó-

mányos ásatások történjenek, és azoknak pontos jegyzőkönyvei a nemzetközi congressusnak a talált tárgyakkal együtt bemutattassanak.

4-ör. A fémeknek és ásványoknak: arany, ezüst, bronz, kőtárgyaknak vegytani kémletei, az emberek szerszámaival talált állatesontok meghatározásai eddig el levén hanyagolva, kívánatos, hogy a congressusig e téren, az ország vidéki egyesületi közt nagyobb tevékenység mutakozzék.

5-ör. Pedig a jó hírnév, melyet ezen alkalommal a világ előtt ki akarunk vívni, igényli azt is, hogy a congressusnak értekezéseiben, illetőleg az általunk, viszonyaink tekintetével, kitűzendő kérdések fejtegetésében részt vegyünk, tudományos munkálataiban vezérszerepet vigyünk és lehetőleg kalauzolólá befolyunk. Ezen értekezleteknél és közléseknél a congressus fenálló határozatai szerint a francia nyelv van hivatalosnak elfogadva, mit azért sietek nyilvánossá tenni, hogy szaktársaink munkálataikat, a mennyire lehet, e nyelven készíthessék el.

Ezeknek következtében tisztelettel hívom fel (cimedet), sziveskedjék nyilatkozni, vajjon akar-e az előbbi öt pontnak teendőiben, és melyikében részt venni? lehet-e kilátásunk lelhelyi adatokra? remélhetők-e vidékén szervezendő ásatások? részt tetszik-e venni az értekezésekben, a kérdések kitűzésében? stb. stb.

A kivivandó tudományos jó vélemény tekintetéből kérjük (cimedet) a lelkes, élénk, kitartó részvételre és összműködésre; mivel azonban nálunk az ilyen előkészületek hosszabb időt vesznek igénybe, a középpontban levő szervező bizottságnak pedig jó korán kell mindenről tájékozottnak lennie, kívánatos, hogy fennebbi kérdéseinkre, vagy a bármily idetartozó mozzanatokra nézve legalább folyó év április 30-áig határozott feleleteket kapjunk, és azokkal, kik közreműködésre vállalkoznak, folytonos érintkezésben legyünk.

Az eddig a külföld előtt is ismeretes készlet és azon készütség, melyet nálunk a nemzetközi congressus tagjai föltételeztek, meg nem engedik, hogy bárki e gyűlést csupa szerénységből tétlenül bevarja, vagy annak teendőjét kizárólag a középponti bizottságra hárítsa.

Azon hazafias igyekezet, hogy a közelismerést hazánkra nézve a világ előtt kivívjuk, szolgáljon ösztönül a túlszerényeknek, s buzdítsa azokat, kik mindent, mi hazánkban történik, kicsinyelnek. Lássa a nagyvilág, hogy a meghítt congressus nem egy intézeté, nem is egyedül a fővárosé, hanem hogy munkálkodásaiban és eredményeiben az ország jobbjai mind kezet fogva részt vesznek.

Budapesten, 1875. március 5-én.

Dr. Rómer Flóris Ferencz, Pulszky Ferencz,
mint a congressus főtitkára. mint a congressus elnöke.

Nyilvános köszönet és számadás

a rom. kath. főtemplom oltárainak és oltárképeinek megújítására gyűjtött kegyes adományokról.

(Vége.)

Nagyságos Bogdy Pál apát úr ivén adakoztak: Plébános 200 frt., S. Kovács László 10 frt., főgondnok Gyenes Imre 10 frt., Tasi László 10 frt., Lábodi János 1 frt., Forgó József 1 frt. 40 kr., Csernus József 20 frt., egy jámbor nő 2 frt., Czirkosné

asszony 20 frt., Szilber Gyula káplán 5 frt., Fekete László 1 frt., egy jámbor nő 1 frt., Gyuris Sándorné 3 frt., Fábian Pál 10 frt., Pataki István 5 frt., Nagy Mihály 1 frt., özv. Szabó József 2 frt., Nagy Verona 1 frt., Ország Julianna 20 kr., Szabó István 2 frt. 30 kr., Ö. Nagy József 2 frt., Juhász József 60 kr., Kalapos Györgyné 30 kr., Jézus szive társulat 50 frt., Kovács Ágnes 80 kr., Varga Gergely 2 frt., N. N. 10 kr., Tari István 1 frt., Rapsó István 5 frt., Bakó Péter 2 frt., Földvári Magdolna 40 kr., Kovács Anna 20 kr., Marton Eszter 20 kr., Halász Menyhért 70 kr., Sádicski László 40 kr., Kiss Mihály 50 kr., Bordás Erzsébet 30 kr., Lajos József 5 frt., Vékony Mihály 1 frt., Kunic József 10 kr., Kovács Mihály 1 frt., Baranyi Imre 1 frt., Tóth György 1 frt., Szabó Erzsébet 50 kr., I. Kovács István 40 kr., Piszmán József 50 kr., Horváth Jánosné 5 frt., Buzsik Imréné 50 kr., Solymosi László 3 frt., Mudri Ferencné 50 kr., Bognár Katalin 10 kr., Varga Imre 10 kr., Kun Gábor 1 frt., Kovács Teréz 50 kr., Bünös Teréz 50 kr., Miklós Magdolna 50 kr., Sütő Péter 1 frt., Kállai Mihály 5 frt., Gömöri Gábor 1 frt., özv. Farkas József 50 kr., Horváth Rozália 40 kr., Sütő Istvánné 20 kr., Kiss Julianna 20 kr., Bite Anna 20 kr., Pataki József 1 frt., Farkas Sándor 5 frt., Golovics Györgyné 50 kr., Sváb Jánosné 1 frt., özv. Garai Ferencné 30 kr., Baki Anna 20 kr., T. Tóth Krisztina 200 frt., Lendvai Mihályné 1 frt., Simon Ferenc 1 frt., Jancsa Sára 20 kr., egy névtelen 85 kr., Magyar Antalné 1 frt., Válik Teréz 1 frt., Tóth Anna 30 kr., Mester Mihály reform. 5 frt., Végh Franciska 1 frt., Hornyik János városi főjegyző 10 frt., Oláh József 5 frt., Gajdos Mária 10 kr., Csillag József 10 kr., Nagy Anna 40 kr., Zsinár Ferenc 40 kr., Györki Eszter 50 kr., Kokovai Rozália 40 kr., Balla József 5 frt., Kiss Teréz 40 kr., Tasi István és neje 5 frt., Diószegi István 1 frt., Patik Mihályné 10 kr., K. Pap Istvánné 1 frt., Szepesi Mihály 1 frt., Kovács Imre 5 frt., Péntek Julis 50 kr., Hajagos Júlia 1 frt., Illés Sándor 50 kr., Biró Erzsébet 1 frt., Tóth Pál egy ezüst tallérost, özv. Kristofóri Juhász Ilona 2 frt., Németh János 20 kr., Oláh János 2 frt., Kosik Erze 30 kr., Faragó János 5 frt., Molnár Teréz 90 kr., Bódor János 1 frt., Szepesi Mária 1 frt., Tóth Mihályné 50 kr., Bozóki Teréz 60 kr., Bódog József 1 frt., Bódog Anna 50 kr., Nagy Anna 2 frt., Kovács Julianna 1 frt., Fekete Magdolna 5 frt., Forgó József 1 frt., Bürgés Anna 50 kr., Nagy Ferenc 1 frt., Kovács Józsefné 50 kr., Borbély Rozália 1 frt., Király László 5 frt., Csorba Gáspárné 8 frt., a tekintetes egyháztanácsától átvett Kovács János-féle adomány 90 frt., 1874. nov. 23-án a templomban kitett láda tartalma 23 frt., Mária-társulat tőkepenze, mely az egyháztanácsnál volt elhelyezve 800 frt., Apáti Mihály 1 frt., Pataki Sándor 1 frt., Kovács Józsefné 5 frt., ifj. Lajos József 1 frt., Orosz Erzsébet 10 kr., Losonci István 1 frt., Kalocsai Mária 1 frt., Kulman István 2 frt., Szabó Erzsébet 50 kr., Madari István 1 frt., Bodor Antal 20 kr., Kiss Erzsébet 1 frt., Trombitás János 80 kr., Farkas Klára 20 kr., Molnár István 1 frt., Biró Sára 10 kr., Simon Judith 4 frt., Györfi Eszter 70 kr., Balanyi András 2 frt., Tassi István 1 frt., Tassi Ágnes 4 frt., Bende László 1 frt., Barta Erzsébet 20 kr., Bünös Teréz

TÁRCA.

A zsigori végrendelete.

(Souvestre Emil beszéde.)

Ford. Horváth János.

(Folytatás.)

— Mi történik most kegyeddél Róza? — kérdezte most a fiatal ember megilletődve.

— Magam sem tudom még. Sokkal inkább le vagyok verve, mintsem hogy valamire gondolhatnék. Holnapig várok, hogy egy kissé összeszedhessem magam. A szomszéd szatócsné majd ad éji szállást... azután... azután... a jó Isten majd csak megsegít!

Fournier szótlanul szorongatta Róza kezeit, mit ez gyöngéden viszonzott; megilletődött hangon bucsúzott el és tova sietett.

A fiatal ember szive haraggal volt eltelve az önzők iránt. Haza érve, sokáig gondolatokba elmerülve járt föl s alá szobájában. Tűnődött s számtalan kérdés merült fel agyában, mint lehetne az elhagyott leány segélyére. Duret atyus habár végrendeletet is hagyott hátra, Tricot és Leblanc kétségkívül megsemmisítették; és ezt miként bizonyítsa be? De hátha ők sem találták meg, a haldokló utolsó szavai felmeríték a kételyt, hogy a végrendelet még el van rejtve. Pedig elmondta, hogy gondoskodott Rózaról, és csak egy megbízhatót keresett... de a halál nem engedte meg, hogy leleplezéseit megtegye.

A fiatal orvos a láb egy nemétől gyötörve,

merült el ábrándjaiban. Végre beesteledett, kitékintett az ablakon, látta az elhunyt rokonait tanácsadóikkal az udvarból távozni, a legértékesebb tárgyak s papirokkal. Önkénytelenül szögezte szeméit majd a dőledező falzatra, majd az üres udvarra, majd a pusztára kertre, végre a kert legtulsó szögletében fekvő beomlott kútnál állt meg, a falhoz már egészen közel feküdt a régi kút, s már csak néhány félkoszorú-szerű iv tette összes díszét... A beomlott kút látása emlékezetébe hozta Duret atyus utolsó szavait: „A kertben... a kút megett... a koszorú...” Ez újabb remény-sugár volt! A boldogultnak egy titkot kellett felderíteni.

Néhány perc, s egy magasabb gondolatlól lelkesülve sietett le a kertbe, nem sok fáradsággal kinyitá a kert-ajtót s elérte a kútat.

Az időtől már nagy részt omladék falműben látható is volt több fővénnyel kitöltött nyílás, legelőször is ezeket vizsgálta át gondosan; de hiába itt semmit sem fedezett fel. A kút hátsó részében a koszorúzat közepén volt az egyetlen hely, hol semmi féle nyílás nem volt látható. Az erőssen behelyezett homokkövet az idő megkímélte. Fournier maga előtt restellte hiszékenységét, miután a kútat lehető jól szemügyre vette. Hogyan tudott ő olyan regényes eszmével bibelődni, hogy egy összedőlő fal kincset tartalmazhat, s végre hogy egy haldokló utolsó szavainak oly annyira hitelt adott? Szomorú s a meghiusult reményeket kifejező tekintetű vetett a kútra, és haza térni indult.

Mindazáltal valami önkénytelen kételkedés nyomta lelkét, a kútat ismételve körüljárta.

— De mégis csak ez lesz a hely, melyet Duret atyus világosan kijelölt — tanakodék ma-

gával, — és semmi jel sem látható a falon, a zárkó erősen áll helyén.

Itt megállt.

— Hogy, hogy, — tűnődik, — hogyan lehetséges az, hogy éppen ezt az egyet kímélte volna az idő?

E fölfedezés után újra megkerülte a kútat, több figyelemmel szemlélte a követ mint eddig, most az is feltűnt, hogy az nem rég kiemelve lehetett, mivel a hézagok még friss földdel voltak elsimítva. Most minden áron megingatni igyekezett, mi sikerült is; — a kő tehát engedett. Tágas tér nyílt a falban, melyből sok fáradsággal egy jól megvasalt ládikát húzott ki.

Kivette onnan, s maga után akarta húzni hazáig, s e vonzolás közben eléggé elarulák a ládika tartalmát a belőle kihallatszó csengő hangok. Fournier szédelgett, végre betöltte a rejthelyül szolgáló nyílást földdel, s a követ is lehetőleg visszahelyezte, erejét megfeszítve sikerült is neki a ládikát hazavinni.

Lehelyezte szobájában, megkísérelte felnyitni; de zárja igen erős volt, kulcsát pedig nem találta meg. Sok hasztalan fáradság után leült, s a láda szemlélgetésében mélyen elgondolkodott.

Mit tegyen az esetleg kezébe került kincsekkel? e gondolat merült fel élénken lelkében, kinek adja? Törvény szerint Tricotot illetné, a természetes igazság szerint Rózáját. Szemmel láthatón ez volt ama tárgy, mit keresztatyja halála óráján számára kijelölt. Utolsó, világosan kifejezett szándéka is az volt, hogy a hagyatékot az unokaöcs birvágya elől biztosítsa, s azzal keresztleányát boldogítani, ki gyermeke helyett gyermeke volt. Csak az idő

50 kr., Tassi Magdolna 40 kr., Szelezki Jánosné 3 frt., Katona Ágnes 1 frt., Farkas József 1 frt., Farkas János 50 kr., Boza Teréz 20 kr., Varga József 50 kr., Kulman Mihály 1 frt. — Ujból adakoztak: özv. Christophorné Juhász Ilona 2 frt., özv. Fekete Mihályné 2 frt.

Irodalom.

A „Magyar Igazságügy“ című jogtudományi havi folyóiratnak 3-ik füzeté következő tartalommal jelent meg: A felségértésről, Csemegi Károly igazságügyminiszteri államtitkártól, második közlemény; — A cselekvések befolyása idegen jogkörre, dr. Biermann Mihály nagy-szebeni jogtanártól, második közlemény; — Külföldi jogélet; tartozik-e a biztosító-társulat az öngyilkos után a biztosított összeget kifizetni; — egy angol bíró (Cochburn Sándor) élete; Törvényszéki csarnok: fegyelmi bírósági esetek; a m. kir. semmitőszék döntvényei; Szemle; igazságügyi tervek és programok; rosszabbak-e kir. bíróságaink a fenállott törvényhatósági bíróságoknál? többé kerül-e a rabtartás az államnak a kir. ügyészségek felügyelete alatt, mint a törvényhatóságok idejében? az ember erkölcsi oldalát illető elnevezések nem becsületsértők, az összehasonlítás pedig nem állítás; még egy értékes adat a becsületsértési pereknek meglepő fordulatokban dúsgazdag történetéhez; a kritika feladata.

A 4-ik füzet következő tartalmú: A magyar csódtörvény tervezete dr. K. L.-tól; — Magánjogi törvénykönyvünk és a németországi codificatio, dr. Biermann Mihály tanártól; — A büntető törvényjavaslat általános része, Bánfay Simon, Baranya-megyei tiszti főügyésztől; — Még egyszer az adhaesio kérdéséről dr. M. P.-tól; — Törvényszéki csarnok: fellebbezésre polgári perben az ügyvédi munkadíj tekintetében az ügyvéd és nem a képviselt fél van feljogosítva; — A m. kir. semmitőszék döntvényei 37—40 számig; — Szemle: változás a m. kir. igazságügyminiszteriumban; az 1875-ik évi ig. ügy. min. budget; a nyilvánosság elve a bünvizsgálat tekintetében; külföldi jogi törvényhozás.

— Az „Apollo“ című zeneműfolyóirat negyedik kötete legújabbban megjelent harmadik számának tartalma: 1) a „Télen nyáron pusztán az én lakásom...“ b) „Helyre Kati...“ Népdal átiratok salon stilben zongorára átírta Sipos Antal. 2) „Feigler Géza halálára“, Wachtel Aurel-től. 3) „No jól van, gyepe“, Büky György-től. 4) „Halifax“, gyorspolka, Magurányi József-től. 5) Három magyar népdal. I. „Benyújtottam a kalapom.“ II. „Ennek a kis lánynak.“ III. „Tó-ról tóra száll a golyó.“ Előfizetési ár egész évre (mintegy 100 válogatott zeneműre) 6 frt., félévre 3 frt. A jelen szám 1 frtért külön is megszerezhető. Az előfizetés vidéken legcélszerűbben a postahivataloknál postautalványozás útján eszközölhető. Budán az „Apollo“ kiadóhivatalában iskola utca 681. sz. a. Minden eddig megjelent szám és kötet folyton kapható.

HELYBELI ÚJDONSÁGOK.

* A városi közönség folyó év ápril havában 6421 adag ételt s 8266 részlet kenyert osztott

hiányzott hozzá, hogy akaratának hathatósabb kifejezést szerezhesen, vagy talán azért is történt ez így, hogy a vagyon az unokaöcs bírvágya elől egy időre biztosítva legyen. Az öreg Duret végrendeletét Tricot megtalálhatta és megsemmisíthette. Ily valószínű — s mégis be nem bizonyítható jogsértés — nem igazolta még őt önszegélyre. Megvetve az igazságot, rabolták meg Rózát, Róza nem harcolhatott az ellen hasonló fegyverekkel. Az örökösök formaszertint zsákmánylással vonultak be, hol minden enyveskéz azt vehette el amit akart, csak az adott példát kell most utánózni, csak azt ismételn, mit azok elkövettek.

E gondolkodás oly leverőleg hatott az orvosra, miszerint elhatározta magát, hogy holnapig várni fog, bármit akart elkövetni, egy benső szót ellenállt. Érezte, hogy a törvény iránti tisztelet, a társadalmi kötelék lenne az, mit az érzés és kedvezés rovására átlépne. De gyengeségén helyes fel-fogása erőt vett, hogy senkinek sincs joga a köteleseket saját nézete szerint megállapítani, mások hibáját saját hibájával kiegyenlíteni és a magasztos, mindenkinek kiszabott törvényeket átlépni, felforgatni, saját tetszése szerint változtatni, kiterjeszteni.

Igy mult el az éj a gondolkodás közepett, a felnyitás ellen és mellett, mik az álmot elűzték.

Már jól feljött a nap. Fournier még mindig tanakodott magával, végre léptek s majd halk kopogtatás ajtaján rezzengett fel. Kinyitotta s a leánykával állt szemközt.

Lesütött szemmel reszketve mentegődött, hogy oly korán háborgatja. Fournier behívta s ülésel kínálta meg.

ki a szegények között, mely jótékonyaság a város házi pénztárára 1775 forint 74 kr. terhet rótt.

— A szerelmes borbély. P...i S...r kecskeméti származású borbély-legény, Szentes városában egy szegény földmives szép leánykájá iránt olthatatlan szerelemre lobbant. Szerelménél csak a leányka ellentállása, s a lány apjának a dalos ifjú iránti idegenkedése volt nagyobb. De nem azért borbély a borbély, kivált ha hozzá még szerelmes is a borbély, hogy szive választottját csak úgy könnyedén átengedje másnak, vagy feladja tervét a vadgalamb lépre kerítésére nézve. Amint meggyőződött, hogy nem annyira mutató személye, még csak nem is kicsinylett s lenézett mestersége, hanem feltehető szegénysége miatt utasítottik vissza, fogta magát, s naponként tett látogatásait oly móddal alkalmazá, hogy gavalléros öltözeke, keresett beszédei, pénzes levélborítékok mutogatása stb. által azon gondolatot ébreszté szerelme tárgyában s ennek ovatos édes apjában, hogy hátha mégis?! Hátha csakugyan való volna, hogy ez a gyerek talál, mit tejbé aprithasson? Milyen jó volna egy szegény leánynak, ha az isten férje után oly sorsba helyezné, hogy ne kelljen neki két kezét koptatni napestig, hogy betevő falatját megkereshesse? Bizony jó volna, biz az úgy is van! Nem is a leány tehát, ki a borbély élesztette tüzet már-már eloltani különben sem szándékozott, hanem az előbb oly ovatos édes apa került elő egyszer, mondaná hát el kedves öcsém, ha csakugyan odadnám lányomat, miből is tartja el? Lássam fiam uram, — már fiának szólítja — én tudom milyen keserű a szegény ember keserves munkával keresett kenyere, szeretném ha lányom oly férfit választhatna férjül, ki őt a nehéz munkától felmenthetné stb. stb. No lássák, én tudtam hogy ez a baj és épen azért nem szoltam eddig vagyonomról, mert nem bírtam volna elviselni a gondolatot, hogy kit én önmagáért szerettem meg, engem vagyonomtól kövessen életem útjain; most azonban, midőn látom, hogy lánykám szive felém hajlik — kelmed pedig tölem szinte nem idegen, imemegmondhatom, én nem az vagyok kinek látszom, szegény borbély-legény — hanem egy épen mult héten jobblétre szenderült özvegy jómódú anyának egyetlen fia, ki most már 50 hold városföldi jó birtoknak s 24 hold máriahegyi szőlőnek vagyok független birtokosa, kinek minden gondom az, hogy választottamat a házasság rózsaláncával fűzem oldalambhoz! Holtomiglan, holtodiglan! ezentúl más gondolatuk nem volt, mint az egybekelés. Az összeházasodás útjában nem is állott már más, mint a nervus nerum gerendarum, a pénz. Ez csak nem akart érkezni! De nem azért borbély a borbély, hogy ki ne vágja magát. Fogta magát, egy napon beállit egy újon érkezett levéllel, hogy pénzt az árvaszék ugyan nem adta ki, de a lakodalomra minden kész, jöhetnek már háztűz látni; akkor azután lesz pénz, ennek szüke sem hátráltatja a lakodalmat. A szegény öreg — hiszen elámult már a vélt gazdagságtól — semmi rosszat sem gyanitva, felesleges holmicskáján túladdott féláron, hogy a násznépnek beszállítására kocsit fogadhasson, útravalója is legyen. Vigan jöttek Félegyházaig kocsin, onnan meg gözösön. Szive dobogott a boldogságtól az apának is, a leánynak is! Mikor a körösi-útcán végig értek, a szerelmes borbély megszomjazott,

— Bocsánat uram — szolt még mindig az ajtónál — csak bucsúzni jövök.

— Elutazik kegyed? — szolt közbe Fournier.

— Párisba, hol már valaki megígérte, hogy számomra szolgálatot keres.

— Kegyednek?

— A szükség kényszerít, így nem leszek senki terhére sem, míg szorgalmam és igyekezetem által uraságom megelégedését kiérdemelhetem... Nem utazhatom el a nélkül, hogy orvos úrnak hálámát ki ne fejezzem, s egy kérést ne tegyek.

— Miféle kérést?

— Keresztanyám örökösei megtagadták öntől követelése kielégítését. Ez engem fölötte szomorít... mert amit ön tett a beteg körül, arra én kértem fel... és ha én valaha ezen adósságot meg tudnám fizetni amint illik...!

— Szót sem érdemel, ne beszéljünk erről — pattant fel Fournier.

— Jóakaratomnál nincs egyebem, de mielőtt távoznék... örvendenék... s reményem nem utasítandja vissza az orvos úr, azon egyetlen emléket mit adhatok.

Mig eme keresetlen szavait a legnagyobb zavarral adta elő, köténye zsebébe nyult, s papirba göngyölt csomagot vett ki. Reszkető kézzel bontá fel, s egy kis evőeszközt, mivel keresztelése napján keresztzülői megajándékozták, tett az orvos elé.

— Keresztanyámtól kaptam — szolt gyöngéden; kérem uram mindenre, bármi kevés is ez, ne utasítsa vissza!... Ez mindenem mit születésem óta egyedüli birtokomnak nevezhetek!

A leányka keresetlen szavaiban volt valami megható őszinteség, olyannyira, hogy a fiatal em-

beinvitálta a násznépet egy pohár borra. Mért ne mennének be, mi rosz volna abban, hogy az út porát lelocsolják? Alig telepedtek azonban le, a szerelmes borbélynak sürgős dolga akadt, mit szobában, annyi nép előtt nem végezhet el, ki kelle mennie, s hogy meg ne fűzzék, menyasszonya teríté rá apja bundáját. A szerelmes borbély dolga amily sietős, époly soká tartó volt, úgy hogy a megcsalott könnyen hívőknek a kapitányi hivatalhoz kelle panaszra menniök. Ez aztán a szerelmes borbély sietős dolgát majd röviden elvégezteti a fenytő törvényszékekkel; de hogy a szegény megcsalott család kidobott pénzt, meg a bundát megtériti-e valaki?: azt a jóisten — meg talán a szerelmes borbély — tudja csak; mi azonban nem hisszük, mert ennek a gazembernek semmije sincs.

— Apa, ki fia gyilkosává lesz. B...ly Antal kerekgyházi birtokos folyó hó 14-kén, szántásokozben 17 éves László nevű fiát az ösztökével főbe ütötte, ki aztán ezen ütés következtében meghalt, s eltemettetett anélkül, hogy akár a hullaszemlélt teljesítő orvos gyaníthatta volna az erőszakos halált, akár pedig a dolog felől a hatóságot valaki értesítette volna. Folyó hó 24-én azonban az eset a törvényszéknél följelentetett, minek következtében a hulla felvétellett s felboncoltatott. A boncolás eredménye a lett, hogy a halál oka kiderítettett s megállapított, hogy a fiú a fejére kapott ütés folytán beállott véres gutaütésben halt meg. Nevezetes, hogy az ütésnek kívül a fejen nyoma sem látszott, s a papírvékonyaságú koponya-csont sem volt megredve. A letartóztatott apa azt állítja, hogy az ökröket akarta ütni, de az ütés fiát érte, ki neki a szántásnál segédkezett.

— Nyilvános köszönet. A jótékonyaságáról általában ismert, nemes gondolkozású izraelita nőegylet egy darab magyar aranyat juttatott a helybeli reáliskola igazgatójához azon célból, hogy azzal év végén a legkitünőbb növendék szorgalma jutalmaztassék meg. — Nagyságos Bogyo Pál apát úr négy ezüst forintot adományozott a reáliskola négy osztályába járó egy-egy jó erkölcsű és jó tanuló ifjú megjutalmazására. — Fogadják e nemeskeblű tanügybarátok az ifjúság nevében legforróbb hálaikat. — Dr. Dékány Ráfael, igazgató.

— Szerkesztőségünkhöz beküldetett: „Életismeretek tárháza.“ Nélkülözhetlen útmutató minden sorsú és osztályú embereknek. Büchner, Eötvös, Télfy, Franklin, Smilles, Laboulaye, dr. Marhews és mások alapján. Szerkesztette: Obermayer Lajos. Az I. füzet — 16 lap — ára 20 kr. Kapható minden könyvkereskedés útján.

— „Magyar Könyvesház“ címe azon olesó irodalmi vállalatnak, melyet Aigner Lajos könyvkiadónk indított meg, s melynek első folyamából most jelent meg az 5. első füzet. I. sz. Beszélyek, írta Obernyik Károly. II. sz. A somvári Fényes Ádám úr. III. Holdas éj. Beszély, írta Sacher-Masoch Lipót, fordította Csukási József. IV., V. sz. Anyos Pál költeményei. Ára füzetenként 20 kr. Minden füzet külön is kapható. E hasznos vállalatot ajánljuk olvasóink, különösen kaszinók, egyletek, olvasóköri, községi- és népkönyvtárak pártfogásába.

V Szobonya Bertalan városunk szülöttje a debreceni gazdasági iskola 2-od éves növendéke a földmívelési, ipar- és kereskedelmi minisztérium

ber szeméibe könyvek tolultak. Megfogta a leányka mindkét kezét:

— Mit szólna kegyed ahhoz, ha én most gazdagabbá tenném, mint valaha álmodta volna.

— Engem? — szolt megdöbbenve méregette az orvost.

— Ha rejtett kincset fűdöznék fel kegyednek.

— Kincset?

— Nézzen csak ide!

Hirtelen maga után húzta a szobába, megmutatta neki a még földön heverő ládikát és elbeszélte mindent a mi történt.

Rózának eleinte mindez érthetetlen volt; hasonló örömet nem bírt ki, térdre rogyott, könnyeit sűrűn hullatta.

Fournier hiába igyekvék őt megnyugtanni; a változás igen hirtelen történt, a leányka félig magánkívül volt. Nézegette a ládikát, sirt nevetett egyszerre. Majd hirtelen a fiatal emberre nézett, kezeit összecsapva felsikoltott, mely annak szivét is átjárta.

— Ah! ön végre érdeme szerint boldog lesz!

— En? — kérde Fournier meghátrálva.

— Ön! ön! — ismétlé Róza felindultan. — Oh ne hidje, hogy én ne sejténém, mije nincs önnek? Hogy ne találnám ki gondolatját? az én szegénységem nem volt oly terhes, mint az öné; mert én azt önkénytelenül türtem; de önnek állásához képest kell élnie. Vegye mindezt, legyen minden az öné, minden az ön tulajdona!

Es a szegény leányka szerelem- és örömkönyveket hullatva igyekezett a ládikát fölemelni s az orvosnak átnyujtani.

(Vége következik.)

által az országos pénzalapból évenként kiosztatni szokott 200 frtos 4 ösztöndíj egyikét a folyó évre elnyerte.

* **Új miniszteri névsor.** Az „Alföldi Hirlap“ a debreceni függetlenségi párt alakulása alkalmából azon észrevételt teszi, hogy ha a „függetlenségi párt“ találna a parlamentben országos többségre jutni, akkor a miniszterium a következő független képviselőkkel alakulna meg: miniszterelnök: Simonyi Ernő, belügy: Mocsáry L., pénzügy: Helfy, kultusz: Csiki Sándor, közlekedési: Csánányi Sándor, kereskedelmi: Madarász J., királyi oldala melletti: Irányi Dániel, honvédelmi: Patay István, igazságügyér: Lázár Ádám.

✓ **Jótekonycélú műkedvelői előadás.** A helybeli „Iparos ifjúsági önképző-egylet“ által felerészben a bukovinai Csángó-magyarok, felerészben saját javára adatik május 2-án „Angyal Bandi, a puszták fia.“ Népszínmű 4 felvonásban, Feleki Miklóstól. Az előadást a „Nádor“-ban táncvígalm követi.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Magyar aranyak.** A francia kormány utasította az állami pénztárakat, hogy az osztrák és magyar 10 és 20 frankos aranyakat ép oly értékben fogadják el, mint a francia pénzeket.

— **Nagy életkor.** Tisza-Ughon április 14-én özvegy Szénási Józsefné 20 évi vakság, 5 évi ágyban fekvő súlyos betegség után 120 éves korában elhunyt; 58 leszármazó gyermekei, unokái s dédunokái jelentik anyjuk, nagyanyjuk s szép-anyjuk halálát.

— **A dunai vaskapu-szoros szabályozása** ügyében jelentik, hogy a létesítendő munkák tervének megállapítása végett kiküldött bizottság tagjaivá Schwegel udvari tanácsos, Wey miniszteri tanácsos, továbbá a magyar kormány részéről

Wawra építészeti felügyelő és Bokody főmérnök nevezettek ki.

— **(A vidéki poéták.)** Nincs érzékenyebb nevént virág, mint a poéta; hanem hogy a vidéki poéta milyen érzékeny, ha kritizálják, azt a következő válasz bizonyítja, melyet Kiss József nagyváradi poéta adott a „Bihar“-ban a „Nagy-Váradi“ Apolló álnevű kritikusanak, ki egyik versét megbírálta. Soha szemeten szedettebb gombaságot nem olvasott emberi szem. Tessék: „A megvásárolt kritikus... kuss!! A „Nagy-Váradi“ 92-ik számában Apolló névaláírással megjelent nyomorú handabandáival valami Midas-féle újból bebizonyította a régi magyar példabeszéd igazságát „lehet ebet mindig korpára kapni.“ A vad poéták növekedését szegény meglehet maga példájából tanulta, mert a számtartóvis eszméinek egész világhiállítást rendezett. Hát azt nem tudná-e megmondani, hogy a fölbérelt éhes kritikusok hogy teremnek? Hát biz azok csak úgy, hogy beleskelődnek ide is, oda is egy kis irni való után, mint vándorzörg ebek a hulladékra; s aztán ha valamely szemeten mutatkozik egy szennyes konc, elébb megnyalva a kezét, mely azt feléjük dobta, elkezdenek rágódni, s megugatják a holdvilágot is. Így történt önnel is Apolló. Mint a ki lopott s nem tudja jól eldugni, épen úgy járt ön is szennyes kritikájának indokával, midőn költői felsőbb emelkedettséget felfogni nem tudó fejének vizes spiritusával nekíront költeményemnek, különösen a „koporsó-árus leány“ című költeményemnek, melyben pedig célzást vagy bántalmazást csak szegény ész, vékony műveltség találhat fel. Nem érti költeményeimet? Van-e hozzá a főkellék?... De-hogy van! Azon aranyon, mit a publikumnak kínál, jobb lesz ennivalót venni, hizlalja vézna testét, hogy legyen benne ép lélek, vagy vegye meg rajta ezen című könyvet: „A becsület és jellem tanulmányozása.“ Ha nincs: hirdessen rá pályázatot, mert nagy szüksége van rá.“ No

most már nem félhet, lesz koporsója is... Nem választott egyet? Úgy hiszem, adtak örömet... Volt önnel lant a kezében... Nem jól emlékszik, káposzta-gyalú volt az vagy lókefe. De megvásárolt bérenc kritikussal nincs több szavam. Teljes megvetéssel fordítok önnek hátat Apolló, s arra nem érdemesítendem soha, hogy önnel bármikor és hol is szót váltsak.

— **Két órai házasság.** Egy ifjú ember nőül vett egy leányt, kivel húszezer forint hozományt ígérték neki az esküvő napjára. A menyasszony atyja megtudván, hogy vejenek ép húszezer forint adóssága van, váltóit mind kifizette s az esküvő után készpénz helyett e váltókat adta át neki. „Nem így alkudtunk, — felelé ez, — azokat a hitelezőket nem is kellett volna kifizetni.“ S két óra múlva ott hagyta nejét. Ez a házasság sem az égben kötött.

— **Ghyoc Kálmán** a szokásos házelnöki ebédek tartása helyett 1200 frtnyi alapítványt tett a Tisza Kálmáné elnökele alatt álló „orsz. kisdudóvoda egyesületnél“, a képviselőházi hivatalnokok és szolgák gyermekei számára.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1875. április 30.

Tiszta búza pozs. m.	4	frt. 50	krtól	5	frt.	—	krig.
Elegyes búza	3	60	3	80	—	—	—
Rozs	3	20	3	50	—	—	—
Árpa	2	70	3	—	—	—	—
Zab	2	10	2	30	—	—	—
Kukorica	2	80	3	40	—	—	—
Köles	3	30	3	50	—	—	—
Burgonya	1	20	1	70	—	—	—

Felelős szerkesztő: **Szücs Imre.**

H I R D E T É S E K.

Üres fogak kitöltésére

nincs hatályosabb és jobb szer, mint dr. **Popp J. G.** udv. fogorvos úr (Bécs város, Bognergasse Nr. 2.) fogónja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül, s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szájviz

Dr. POPP J. G. cs. kir. udvari fogorvostól
Bécsben Stadt Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkittinőbb szer csúszos fogfájdalmakban, gyuladásoknál, a foghús daganatai és sebeinél; fölolvasztja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az inogó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagoktól megtisztítja, a száznak kellemes frisséget kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Anatherin-fogpasta

Dr. POPP J. G. cs. kir. udv. fogorvostól
Bécsben.

Ezen készítmény a lehelet frissességét és tisztaságát fentartja, azonkívül a fogaknak hőférséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak napenkénti használata által nemcsak a közönséges fogkő eltávolíthatik, hanem a fogak zománca és finomsága is mindinkább tökéletesbül.

Kaphatók:

Kecskeméten: Milhoffer János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos, Nagy-Körösön: Praxler N. és Rudy J., Czegléd: Persay A., Szolnokon: Horváth S., Abonyban: Schefftsik M., Kun-Szent-Miklóson: Tóth S., Félégyháza: Hoffer A., Szabad-Szálláson: Rosznyay A., Izsákon: Horváth S., Csongrádon: Jeszenszky K., Duna-Veesén: Klinke A., Kis-Körösön: Gubas K. és Pankuk J., Kalocsán: Horváth K., Mező-Túron: Somogyi J., és Majsán: Tarjay P. gyógyszerész uraknál. 6 (20—9)

Értesítés.

Tisztelettel van szerencsém tudatni a t. c. közönséggel, miszerint BOLT-HELYISÉGEMET f. évi április hó 24-ikétől kezdve Szalontay Elek ügyvéd úr házába (n.-körösí-útca 10 sz.) tettem át; s egyúttal szorongatott anyagi viszonyaim által előidézett netáni eddigi pontatlanságom miatt a legőszintébb bocsánatért esedezve ígérem, miszerint az ezutáni megrendeléseknek a legnagyobb pontossággal és lelkiismeretességgel fogok eleget tenni, miről a t. c. közönség azonnal meggyőződést fog szerezni, mihielyt szolgáltatamot igénybe veendi. Kecskemét, 1875. április 21-én.

Dékány Ferenc,
cipész.

59 (3—2)

A gazda közönség érdekében.

Ezennel van szerencsénk a t. c. közönséggel tudatni, hogy a triesti általános biztosító-társulat (Assicurazione Generale) Magyarország főügynökségétől Kecskemét város és környékére, az ügynökség reánk ruháztatott.

Miután egy szilárd, nagy alaptökével bíró és országzerte ismeretes biztosító-társulatot képviselünk, a t. c. közönség pártolását ezennel felkérve, ajánljuk magunkat tűz- és jégkár elleni biztosítások felvételére, a lehető legkedvezőbb feltételek mellett.

Steiner testvérek

a triesti általános biztosító-társulat
képviselői.

56 (3—3)

Egy ügyes nőszabónő Pestről, ajánlja magát a kecskeméti női világnak mindentéle női ruhák elkészítésére, a legegyszerűbb facontól a legpompásabbig. Ugyanitt a testhez álló és legdivatosabb ruhák 1 frt. 20 krért szabatnak.

Lakása: nagy-körösí-útca 17. sz. a. Csolnoky Ferenc házában. 58 (3—2)

ROSENBAUM J. és FIA

tisztelettel tudatják úgy a helybeli, valamint a vidéki t. c. közönséggel, miszerint **siremlék-raktárukat** nagyválasztékú és minden belső felszereléssel ellátott

ÉRCKOPORSÓ-RAKTÁRRAL

bővítették. Kapható náluk egyszersmind vizhatlan kelméből készített **siri-koszorúk** is. — Vidékieknek levél útján megkeresésre a siremlékek alakjáról rajz díjmentesen küldetik.

A t. c. közönség becses figyelmébe ajánlják magokat a fentnevezettek.

Raktár-helyiség: Nagy-körösí-útca 14. sz. a. Hazay József házában, Kecskeméten.

56 (52—50)

A gazda közönség érdekében.

Osztrák jégkárbiztosító-társulat magyarországi képviselője.

Ezennel jelentjük, hogy **kecskeméti ügynökségünket**

Kovátsay és Szemerey

urakra átruháztuk, azon felhatalmazással, hogy nevezett cég számunkra biztosításokat felvehet és minden előforduló esetekben társulatunkat képviselheti. Budapest, 1875. április hóban.

Osztrák jégkárbi ztosító-társulat magyarországi képviselője.

Thomut.

Vonatkozólag fentebbi jelentésre, van szerencsénk az érdeklött közönséget terményeinek nálunk eszközöndő biztosítása végett ezennel tiszteletteljesen felszólítani; megjegyezvén, hogy az „**Osztrák jégkárbiztosító-társulat**“ pestmegyei díjtételei olcsóbbak mint bármely más társulat díjtételei.

Mindennemű tudakozódásokra készséggel szolgálunk felvilágosítással.

Kecskemét, 1875. április hóban.

Tisztelettel

Kovátsay és Szemerey.

61 (4—1)

Uszoda-fürdő megnyitása.

A „KECSKEMÉTI JÓZSEF-GŐZMALOM“ részvénytársulat — csinnal megújított, minden kényelmet nyújtó, gőzcsapadékból álló kristálytisztá vizű —

női és férfi uszoda-fürdője

f. évi május hóban megnyitattik.

Fürdés-díj: felnőttéktől 30 kr., gyermekektől 20 kr. Bérlet-díj tetszés szerint felhasználható 12 darab jegyre: felnőtteknek 3 frt., gyermekeknek 1 frt. 80 kr. — A nők uszoda-fürdője csak kőnapokon álland rendelkezésükre, mely vasárnap és ünnepnapokon 10 kr. díjfértés mellett szinte a gyermekek használatába bocsájtatik; ezen előnyért azonban tartoznak magukat úszó-nadrággal és törülközővel ellátni. Jegyek a bejárat melletti lisztkereskedésben lesznek váltandók. — A megnyitás napja az uszoda vezető épület erkélyéről egy nemzetiszín lobogóval fog jeleztetni.

A fürdő-vendégek üdülésére közvetlenül az uszoda mellett teke-pályával ellátott egy gyönyörű diszkert van rendezve, melyben — s tetszés szerint a társulat épületében újonnyított vendéglőben — a legízletesebb ételek és italok fognak kiszolgáltatni. Mindezekről a melyen tisztelt közönség személyesen méltóztatassék meggyőződést szerezni.

Kelt Kecskeméten, 1875. április 29-én.

60 (3—1)

Az igazgatóság.